Sb. z. a n. pro Slovensko a Podkarpatskou Rus) vznikl v teorii rozpor, zda si zaměstnavatel může podle § 1156 a) obč. zák. resp. § 9 zákona č. 244/1922 Sb. z. a n. strhnouti z platu, který vyplácí onemocnělému zaměstnanci, poměrnou část dávek, které dostává tento na základě veřejnoprávního pojištění, odpovídající poměru skutečného příspěvku zaměstnavatele k placenému pojistnému. Platí-li za zaměstnance polovinu premií, zda si může odečísti z platu polovinu nemocenského nebo pod. (K tomu nutno podotknout, že zákon o obchodních pomocnících č. 20/1910 ř. z. a také jeho § 8, který takové započítávání zakazoval, pozbyl účinnosti v důsledku ustanovení § 55 zákona č. 154/1934 Sb. z. a n.)

Hartmann (Komentář k zákonu o soukromých zaměstnancích, str. 147) jest názoru, že strhávání nemocenských úhrad z platu zaměstnancova je přípustné. Než jeho názor nezdá se býti správným a to proto, poněvadž § 1156 a) obč. zák. a § 9 zákona č. 244/1922 Sb. z. a n. není ustanovením všeobecným, týkajícím se všech zaměstnanců, nýbrž upravuje toliko poměr zaměstnanců přijatých do domácnosti zaměstnavatelovy (shodně Ehrenzweig, System des österreichischen Privatrechts, sv. II., str. 496 a Sedláček, Obligační právo, sv. II., str. 126). Tento výklad opírá se o společný nadpis §§ 1156 a 1156a) a o slova § 1156a) odst. 2. (§ 9, odst. 2. zákona): »... ostatní povinnosti zaměstnavatelovy, jmenované v § 1156 (§ 8) odpadají potud...«, jakož i o tu okolnost, že třetí dílčí novela vložila sice § 150 do občanského zákona v podobě § 1154 b) 2. odst. ustanovení obdobné § 1156 a), ale platné pro všechny zaměstnance, avšak toto ustanovení bylo zrušeno § 1 zákona č. 155/1921 Sb. z. a n. — Nejvyšší soud, pokud mně známo, se touto otázkou nezabýval. Pražský pracovní soud rozhoduje shodně se zde zastávaným názorem.*)

Karel Witz.

Kdo ručí za zaplacení krejčovských účtů za šaty dodané manželce.

V praksi bylo dosud sporno, zda krejčí může žádati zaplacení svého účtu pouze od objednatelky aneb pouze od jejího manžela aneb od obou. Tato nejistota byla nyní odstraněna rozhodnutím nejvyššího soudu, uveřejněným ve sbírce Vážný pod č. 14.993. V souzeném případě podal krejčí žalobu na objednatelku a na jejího manžela. Soud první instance zamítl žalobu proti objednatelce, vyhověl jí však proti jejímu manželu. Odvolací soud vyhověl žalobě proti objednatelce, zamítl ji však proti jejímu manželu. Nejvyšší soud vyhověl žalobě proti objednatelce i proti jejímu manželu s odůvodněním, že manžel jest zavázán dle § 91 a § 1042 obč. zák. a manželka ze smlouvy (objednávky díla). Zmíněné rozhodnutí platí ovšem jen pro normální případ.

Když objednané šaty neodpovídají společenskému postavení a majetku manžela objednatelky, manžel za objednávku i nadále neručí. Na druhé straně neručí objednatelka, když při objednávce prohlásila, že účet zaplatí její manžel. Na tyto dva případy, které jsou v praksi

*) Totiž že zaměstnavatel není oprávněn odečísti z platu částky, které soukromý zaměstnanec pobíral z důvodu nemocenského pojištění — tak na př. rozh. kr. s. civ. v Praze z 3. září 1935, Opr 263/35, uveřejněné v »Pracovním právu«, ročník XIV., 1935, str. 166; stejně Herrmann-Otavský - Srb v komentáři k zákonu čís. 154/1934, str. 274 a n. a Fröhlich v komentáři k témuž zákonu, str. 898 a n. — Poznámka redakce.

jen výjimkou, se shora uvedené rozhodnutí nevztahuje.*)

L. Kettner.

Žaloby při výhradě vlastnického práva.

Trhová smlouva (na př. o automobilu) s výhradou vlastnického práva dává prodávajícímu nárok požadovati na kupujícím buď zaplacení trhové ceny, chce-li na smlouvě setrvati, nebo nárok na vrácení věci prodané s výhradou vlastnického práva, chce-li od smlouvy odstoupiti. To platí v každém případě, nebylo-li nic jiného ujednáno, na př. nebylo-li ujednáno, že ani žaloba na vrácení věci nemůže býti vykládána jako odstoupení od smlouvy. Není-li tedy nic ujednáno, jest v žalobě na vrácení věci spatřovati ustoupení od smlouvy.

V rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 27. XI. 1935, Rv I 2652/33, Sb. n. s. 14.734, řešen jest následující případ: Prodávající žaloval na vrácení auta, které prodal žalovanému s výhradou vlastnického práva až do úplného zaplacení kupní ceny pod ztrátou lhůt, která prodlením žalovaného v placení splátek skutečně nastala. Žalobu tuto vzal později žalobce zpět a vzdal se nároku na vrácení prodané věci. Podal v zápětí nato žalobu na zaplacení. Tato žaloba však byla zamítnuta s následujícím odůvodněním: Žalobou na vrácení věci odstoupil prodávající od trhové smlouvy, nemůže proto z této smlouvy vyvozovati žádných nároků, opírajících se o tuto zrušenou smlouvu, ke které náleží též nárok na zaplacení trhové ceny. Zpětvzetím žaloby na vrácení auta nebyly odstraněny následky zrušení smlouvy, ježto zrušená smlouva nemůže jednostranným úkonem jedné strany nabýti znovu platnosti.

*) K tomu jest připomenouti, že v rozh. ze dne 20. října 1933, Rv II 163/32, Vážný 12.938 nejvyšší soud v důvodech uvedl:

Závazek manželů za manželčiny nákupy na úvěr jest odůvodněn buďto §§ 91, 1042 obč. zák. nebo §§ 92, 1029 obč. zák. V prvním případě musí prodatel dokázati, že učinil za žalovaného manžela náklad, který měl manžel podle § 91 obč. zák. učiniti sám (§ 1042 obč. zák.), kdežto v druhém případě by mu bylo dokázati, že manželka obstarávala nákupy ve svém zástupčím postavení (§§ 92, 1029, 1017 obč. zák.). V daném rozhodnutí byl žalován pouze manžel. (Pozn. redakce.)

Advokatenkniffe.

Z antikvariátu dostala se nám do ruky knížečka, nesoucí hořejší titul, psaná anonymně (von einem Staatsbeamten — Max Hesses Verlag, Berlín, 1927). Jediné, co nás v ní zajímalo, jest následující »šibalství«:

»Německý říšský soud schvaluje (svazek XVI., str. 393 Úřední sbírky) tento postup:

Zažaluj cizozemce před soudem svého bydliště, nech žalobu odmítnouti pro nepříslušnost a nech se odsouditi k útratám a — pohledávka žalobcova a tudíž majetek v tuzemsku, totiž nárok na náhradu procesních útrat, tím vznikne. Vlastní žalobu proti cizozemci podej pak před tímtéž soudem, který nyní bude příslušným.«

Literatura.

Dr. Rudolf Blattnera doc. Dr. Josef Siblík. **Československé právo poplatkové.** Díl II. Nástin zvláštní části práva poplatkového, platného v zemích České a Moravskoslezské, 1936, str. 723, cena 150 Kč.

První svazek této publikace, sestavený Dr. Filipem Petříčkem, který vyšel asi před rokem, obsahoval všeobecnou část poplatkového práva, platného v zemích České a Moravskoslezské. Nyní dostává se československé veřejnosti uceleného díla, které podává nejnovější přehled poplatkového práva v zemích České a Moravsko-